

[Henning Dyremose]

inddrage os i forhandlinger, ligesom den daværende skatteminister gjorde med andre partier, inden regeringen bliver færdig, så kommer vi også helt stilfærdigt til møderne, hvis vi bliver inviteret.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.12

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Fogh Rasmussen (V):

Da nu statsministeren er kommet til stede, vil jeg begynde med at ønske den nye statsminister til lykke, men straks sige, at Venstre finder det forkert, at den nye regering er dannet, uden at vælgerne har haft lejlighed til at udtale sig ved et valg. Venstre finder det også forkert, at der er dannet en socialdemokratisk ledet regering i et Folketing med et borgerligt, liberalt flertal. Jeg kan derfor roligt fastslå, at statsministeren ikke har dannet sin regering med Venstres støtte. Men nu er den nye regering dannet, den har et flertal bag sig, og den har nu fremstillet sig for Folketinget.

Venstre er ikke en del af regeringens parlamentariske grundlag, men Venstre vil møde regeringen i aktiv og konstruktiv opposition. Vi vil arbejde for at påvirke lovgivningen mest muligt i liberal retning.

Når jeg indledte med at ønske statsministeren til lykke, var det altså ikke, fordi vi syntes, at statsministeren har dannet en god regering. Nej, jeg ønskede til lykke, fordi det trods alt er lidt af en bedrift at blive socialdemokratisk statsminister i et land, hvor der er et borgerligt, liberalt flertal både i befolkningen og i Folketinget, og så oven i købet uden at statsministeren er blevet vurderet af vælgerne som parti-formand. Det har kun kunnet lade sig gøre, fordi Det Radikale Venstre har skiftet side.

I december 1990 gik Det Radikale Venstre til valg sammen med Det Konservative Folkeparti og Venstre. Det Radikale Venstre gik til valg på samme politiske program som Venstre og De Konservative. Det Radikale Venstre gik

til valg på at fortsætte en borgerlig, liberal regering. Det var det, vælgerne tog stilling til i december 1990. Nu, midt i valgperioden, skifter Det Radikale Venstre side; nu ønsker Det Radikale Venstre en socialdemokratisk ledet regering.

Lad mig understrege, at det selvfølgelig er Det Radikale Venstres ret at skifte standpunkt – det er jo sket så tit i de 88 år, partiet har eksisteret – men det er beklageligt, at vælgerne ikke har fået lov til at tage stilling til det radikale kursskift. Inden en ny regering var blevet dannet, burde vælgerne have været hørt ved et folketingsvalg.

Nu er der dannet en regering, som ikke har et direkte mandat fra vælgerbefolkningen. Efter alle meningsmålinger at dømme ville denne regering aldrig have set dagens lys, hvis der var blevet afholdt folketingsvalg inden regeringsdannelsen.

Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre vil undskylde sig med, at den tidligere statsminister jo bare kunne have udskrevet valg. Jamen når han ikke gjorde det, var det jo, fordi han blev rådet fra det af bl.a. Det Radikale Venstre. Realiteten er den, at hvis et flertal i Folketinget virkelig ønskede det, kunne der være blevet valg, men flertallet turde ikke tage valget, og vælgerne har derfor ikke fået lov til at bedømme det radikale kursskift, og efter alt at dømme ville vælgerne have sagt nej til dette kursskift.

Den nye regering har fremlagt et regeringsgrundlag med den lidt prangende titel »En ny start«. Når vi læser programmet, kan vi konstatere, at der ikke er meget nyt, men på andre punkter må jeg medgive, at der er tale om en ny start.

Da firkløverregeringen trådte til i september 1982, præsenterede den sig, som traditionen byder, på Amalienborg Slotsplads efter besøget hos dronningen. Det gjorde rødkløverregeringen også forleden. Da firkløverregeringen trådte frem i 1982, blev den hilst med dannebrogssflag. Da rødkløverregeringen trådte frem i sidste uge, blev den hilst med knaldrøde faner, og det er selvfølgelig en ny start.

Kulturministeren lagde ud med en noget bemærkelsesværdig karakteristik af det, der foregår i dansk idræt. Denne hilsen til de tusinder af mennesker, der er engageret i dansk idræt som udøvere eller foreningsledere, var uomtvistelig også en ny start.